

Pred sv. Medardom tisto noč je bil grozen naliv po kočevskih hribih proti Toplicam: zemlja je s hribov odnašala, stern, fazol in koruzo pokončalo; tudi je zidan most iz pod Tabora proti Poljanici poderlo. — Po naših hribih je stern pod snegom hudo pognila; krompir gré še le zdej iz zemlje; fazol in pšenica bledita; grojzdje herli, ker mu sončni sij neugaja; snega je bilo po naših dragah do 4. junia dovolj. Mi se nekako le preradi zgodaj hvalimo; belih Krajncov pregovor pa pravi: na pohvaljene jagode velike canje ne nosi. Bog daj, da bi tako ne bilo!

Kobe.

Iz Št. Kociana na Dolenskem 6. junia. Z. Letos se nam je bogata letina obetala, in nas je za zadnje tri slabe leta že tolažila, v katerih se je veliko naših gospodarjev zlo zadolžilo, ki so kruh kupovati mogli, v Karlovec svoje denarce znesli in se skoraj vsega znebili. Pa pregosto in preobilno letošnje deževanje je začelo naše upanje kar zlo pomanjševati. Travniki so res zali in sterni velike; ali zerno kaže redko, ječmen snit zlo napada in se bojimo tudi za pšenico. Sadje se je zrazun češinj in jabelk zlo osulo, in jarina je slaba, posebno koruza blede in revna, ker jo preobilna mokrota nadlegva in ji gorkote manjka. Nar bolj pa nas straši po naših vinskih gorah na tertnih listih nova uima, plesnjivec namreč, ki se je začel pogostoma prikazovati, in od kterega so že vlni gorkejši laške in druge dežele veliko škodo terpele. Skorej vsaka terta ima čudno gram-pasto, in kakor garjevo, bradovičasto listje od zunej, od znotrej pa belo in plesnjevo. Nihče se kaj tacega ne spomni. Bojimo se, da bo grojzdje, ki ga je obilo zaroda, ravno tako bolehalo. Bomo v „Novicah“ nasvetovano zdravilo, žveplo, poskusili, in menimo, ga enako mavcu (gipsu) v prahu po tertji in po vinogradu sejati, da ga potlej naj dež v zemljo vtepe; bo boljši, namest listje ali pa tudi grojzdje v žvepleno vodo namakati, ker mislimo, da bolezen ni le v listih in v grojzdji, marveč v celi terti, tudi v zemlji in korenini, ne pa v zraku. Morebiti bi pepél, živo apno, solitar, tujevic, ogelni prah, ali pa kremen v prah zmelen in z živim apnom zmesan pomagal. Bomo vse to poskusili in izid naznanili *). Morebiti pa, in berž ko ne, preobilni solitar in solitarjeva kislina v zemlji to boleznin dela, in tudi v krompirju, ker zlo gnojni vinogradi in zlo gnojne njive nar več take boleznin kažejo in solitarjeva kislina enake prikazni nareja. Če bi to bilo, bi bilo res žveplo nar boljši zdravilo (antidot).

Iz spodnje okrajne Ribniške doline 9. junia. J. C. Dasiravno je že naša „Velkagora“ vsa zelena, se še semtertje dobí sneženih zametov po nji. Ker je po naših hribih in tudi po naši dolini kmalo po novem letu in posebno 14. malega travna toliko snega padlo, zavoljo snežnice, ktera je po polji vse struge in rupe napolnovala in njive namakala, do 6. velikega travna ni mogel kmet ne turšice ne krompirja saditi. Turšica je komaj ti teden za okopovanje dorasla, krompir pa še ne. Rakitnišica, ktera blizo vasi Blate na enkrat spod „Velke gore“ tako močna izvira, da žago in malin zraven izvirk s štirimi tečaji goni, četert ure med poljem in travniki po zemlji teče, ne raka, ne ribe v sebi nima, pet malnov in dvé žagi goni in se pri Rakitnici spet v zemljo zgubi, je že od božiča tolika, da so koleša malnov in žag vedno pod vodo. Snežnica in lijaki so nam napravili tedaj pozno letino; Bog daj le bolj osušno poletje in gorko jesen! Nam je snežnica vzela veliko vsejane pšenice, reží in ječmena, pa vendar ne toliko, kakor jesenska povodinj leta 1851, ktera nam je, po malem

rečeno, več kot 400 mernikov posejane pšenice, vso rež in ječmen po polji uničila. Kar je snežnica polje zapustila, raste vidno lepa pšenica in drugi mali ostanjki sternine, posebno pa merva.

Iz Ljubljane. Od Dunajske umetnijske družbe spet v Ljubljano poslano podobe (kipi) avstrijskih in ptujih malarjev so v reduti na Št. Jakobškem tergu na ogled postavljene. Vsak kdor 10 krajc. plača, zamore 64 razpostavljenih podob ogledovati, ktere večidel so prav lične in nekatere celo izvrstne; prav bi bilo, da bi takošne razpostave nobeden naših malarjev tudi iz dežele ne zamudil. Veselilo nas je v ti razstavi tudi viditi podobo Kristusa in Marie, ktero je naš domači podobar Zajc France iz gipsa hvalevredno izrezal in tu na ogled in prodaj postavil. — Bivši c. k. sodnijski aktuar in vrednik nekdanjega Novomeškega časnika „Sloveniens Blatt“ gosp. Polak je 6. majnika na Dunaji umrl.

Novičar iz mnogih krajev.

C. k. ministerstvo denarstva je naznanilo v navadnem mesečnem razglasu, da se je znesek cesarskega papirnega denara mesca majnika v vsem za 3 mil. 290.179 fl. zmanjšal. — Ravno to ministerstvo naznanja, da nemške papirne šestice so le do konca tega leta še veljavne; naj jih tedaj vsak, kdor jih kaj ima, do tistega časa speča ali za plačilo pri ces. kasah ali naj jih zamenja za sreberne šestice; ogerske enake šestice ostanejo še veljavne. — Nova postava za somnje po vsih cesarskih deželah pride kmalo na dan; kakor se sliši, se ima tistim krajem pred vsim pravica za somnje podelovati, ki so blizo železnice. — 11. dan t. m. so k pogrebu spremili na Dunaju visoko zaslužnega ministra grofa Stadion-a, od kterega se smé reči, da je za blagor države daroval življenje svoje. V posebno blagem spomínu je gotovo našim bravcem iz Terzaškega slavni mož, ki je ondi za šole si toliko prizadeval in že v letu 1846 veliko čisto slovenskih bukev z novim pravopisom natisniti dal, ktere so izperva slovenske šole tudi družih dežel le iz Tersta dobivale. — Ban Jelačić je v tolažbo silne revšine v Karlovske okrajni, v kateri se je več družin le s travo in listjem preživilo, 2000 fl. razdeliti dal. — Zastran Turškega se še zmiraj nič ne zvé: kaj da car misli storiti. Toliko je gotovo, da je angleška vlada ukazala poveljniku vojnih bark: naj se bliža barkam francoske vlade, in bliže pomaknejo vse Dardanelam. Tudi to je po pripovedbi časnikov gotovo, da se ruska armada za vojsko pripravlja, kakor tuditurška. — al zavolj pripravljanja k vojski šeni treba, da bi morala vojska biti. 4. dan tega mesca je nek rusovski car še vnovič 8 dni odloga dal turški vladi: ali se hoče vdati terjatvam njegovim ali ne. — Turki so terdnjavo Žabljak spet popravili. — Arhimandrit iz Ostroga bo nek za vladika Černogorskega v Petrogradu posvečen. — Knez Černogorski je razdelil 200 častnih svetinj „za vero i hrabrost“ med Černogorce, ki so se v poslednji turški vojski naj slavniši obnašali.

Pesmica o pomladi.

Minúl je zmerzovanja čas,
Topleji solnce greje nas.

Zbudila se narava vsa
Iz spanja je pozimskega.

Zelenje gajev, trat in host
Podí v gore snega belost.

Za snegom rozice cvetó,
Po njih čebele méd beró.

Po germih ptíci ferkajo,
Pojejo, gnejzda znašajo.

In potok brez ledú šumljá,
Ob njem pastirček se ígrá.

Vse se raduje, veseli,
Tud nam veselím bit' veli.

—č.

*) Prosimo.

Vred.